

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/133**z dnia 25 stycznia 2017 r.****w sprawie utrzymania z ograniczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do normy zharmonizowanej EN 14342:2013 „Podłogi drewniane – Właściwości, ocena zgodności i oznakowanie” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane, o których mowa w jego art. 17, muszą spełniać wymogi zharmonizowanego systemu określonego w tym rozporządzeniu lub na jego podstawie.
- (2) W lipcu 2013 r. Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął normę zharmonizowaną EN 14342:2013 „Podłogi drewniane – Właściwości, ocena zgodności i oznakowanie”. Odniesienie do tej normy zostało następnie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (3) W dniu 21 sierpnia 2015 r. Niemcy zgłosiły formalne zastrzeżenie wobec normy zharmonizowanej EN 14342:2013. Formalne zastrzeżenie odnosiło się do pkt 4.4 tej normy, dotyczącego metod i kryteriów oceny niektórych substancji niebezpiecznych, i zwrócono się w nim o wycofanie odniesienia do normy z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* lub, alternatywnie, o wprowadzenie ograniczenia wyłączającego pkt 4.4 tej normy z zakresu odniesienia.
- (4) Według Niemiec norma ta nie zawiera żadnych zharmonizowanych metod oceny właściwości użytkowych przedmiotowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do zasadniczej charakterystyki dotyczącej uwalniania substancji niebezpiecznych. Pkt 4.4 wspomnianej normy stanowi faktycznie, że weryfikacji i składania oświadczeń dotyczących uwalniania lub zawartości dodatkowych substancji niebezpiecznych innych niż substancje, o których mowa w innych punktach normy, należy dokonywać z uwzględnieniem przepisów krajowych w miejscu stosowania.
- (5) Niemcy uznały, że uchybienie to stanowi naruszenie art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, gdyż wspomniana norma nie spełniała całkowicie wymagań określonych w odpowiednim mandacie, jak przewidziano w art. 18.
- (6) Ponadto Niemcy podkreśliły znaczenie odpowiedniego uwzględnienia w normach zharmonizowanych, zwłaszcza dotyczących przedmiotowych wyrobów drewnopochodnych, kwestii uwalniania takich innych substancji niebezpiecznych, w szczególności lotnych związków organicznych (LZO).
- (7) Z tych powodów Niemcy zwróciły się o wycofanie odniesienia do tej normy lub, alternatywnie, o jego ograniczenie poprzez wyłączenie pkt 4.4 z jego zakresu, tak aby umożliwić państwom członkowskim przyjęcie przepisów krajowych na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczej charakterystyki, o której mowa, w związku z uwalnianiem innych substancji niebezpiecznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.⁽²⁾ Komunikat Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 259 z 8.8.2014, s. 1). Najnowsza publikacja: Komunikat Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 398 z 28.10.2016, s. 7).

- (8) Oceniając dopuszczalność przedłożonych wniosków, należy stwierdzić, że jeżeli alternatywny wniosek Niemiec miałby być traktowany jako stanowiący odrębny wniosek mający na celu umożliwienie państwu członkowskim wprowadzenie przepisów krajowych ustanawiających dodatkowe wymogi, tego rodzaju wniosek nie koncentrowałby się na treści normy EN 14342:2013 i w związku z tym powinien zostać uznany za niedopuszczalny. Ponieważ jednak wniosek ten jest sformułowany w sposób jasno wskazujący na jego ukierunkowanie na ograniczenie zakresu odniesienia do tej normy, powiązane oświadczenia Niemiec o konsekwencjach takiego ograniczenia należy traktować jedynie jako elementy argumentacji przedstawione w ramach formalnego zastrzeżenia i tym samym nie należy ich rozpatrywać odrębnie.
- (9) Zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane mają określać metody i kryteria oceny właściwości użytkowych objętych nimi wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk. Zgodnie z tym co twierdzą Niemcy, pkt 4.4 normy EN 14342:2013 zawiera jedynie odniesienie do obowiązujących przepisów krajowych. Pod tym względem norma EN 14342:2013 nie spełnia wymogów określonych w art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011.
- (10) Ponadto orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ wskazuje, że państwa członkowskie nie są uprawnione do wprowadzania przepisów krajowych na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do jakichkolwiek zasadniczych charakterystyk dodatkowo w stosunku do tego, co zawierają normy zharmonizowane, jeżeli chodzi o wprowadzanie do obrotu lub stosowanie objętych nimi wyrobów budowlanych. Treść normy EN 14342:2013 jest zatem sprzeczna również z tymi zasadami.
- (11) W związku z powyższym i z uwagi na fakt, że rozporządzenia są bezpośrednio stosowane, pkt 4.4 normy EN 14342:2013 nie powinien być stosowany, niezależnie od wyniku tej formalnej procedury zastrzeżenia.
- (12) Ponieważ orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości ⁽²⁾ potwierdza wyczerpujący charakter zharmonizowanego systemu ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 lub na jego podstawie, nieważność pkt 4.4 normy EN 14342:2013 nie oznacza bynajmniej, że państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczej charakterystyki dotyczącej uwalniania innych substancji niebezpiecznych.
- (13) Na podstawie treści normy EN 14342:2013 oraz informacji przedłożonych przez Niemcy, inne państwa członkowskie, CEN i przedstawiciele branży, jak również po konsultacji z komitetami ustanowionymi na mocy art. 64 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽³⁾, należy zauważyć, że nie zgłoszono żadnych istotnych zastrzeżeń wobec dalszej publikacji odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wyłączenie pkt 4.4 z zakresu odniesienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wzbudziło obawy wynikające z interpretacji orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości jako zezwalającego państwu członkowskim, jeżeli są one zdania, że bezpieczeństwo wyrobu nie jest w wystarczającym stopniu zapewnione, na nakładanie wymogów ograniczających swobodny obrót tymi wyrobami. Jednakże sam Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił już, że taka interpretacja zagrażałaby skuteczności („effet utile”) harmonizacji w tej dziedzinie ⁽⁴⁾.
- (14) Domniemane niespełnianie przez wspomnianą normę wszystkich wymagań nie powinno być zatem traktowane jako powód wystarczający do zaakceptowania pierwszego wniosku Niemiec, tj. do wycofania odniesienia do normy EN 14342:2013 z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Wniosek ten należy zatem odrzucić.
- (15) Jeżeli chodzi o alternatywny wniosek dotyczący ograniczenia odniesienia poprzez wyłączenie pkt 4.4 z zakresu tego odniesienia, należy po pierwsze przypomnieć, że zgodnie z tym, co już wykazano, punkt ten nie ma zastosowania, niezależnie od wyniku tej formalnej procedury zastrzeżenia. Dla jasności należy jednak wyraźnie wyłączyć ten nieważny punkt z zakresu odniesienia.
- (16) Odniesienie do normy EN 14342:2013 należy zatem utrzymać, ale konieczne jest wprowadzenie ograniczenia wyłączającego pkt 4.4 tej normy z zakresu tego odniesienia,

⁽¹⁾ Zob. w szczególności wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 55 i następn.

⁽²⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 62.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 60.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 14342:2013 „Podłogi drewniane – Właściwości, ocena zgodności i oznakowanie” zostaje utrzymane z ograniczeniem.

Komisja dodaje następujące ograniczenie do wykazu odniesień do norm zharmonizowanych opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*: „Pkt 4.4 normy EN 14342:2013 jest wyłączony z zakresu opublikowanego odniesienia”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
